

Dosarul nr. 2ra-1232/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Valah)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secieru, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

13 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tudor Dabija,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vitalie Panciuc împotriva lui Tudor Dabija, intervenient accesoriu Cooperativa de construcție a garajelor nr. 28 din municipiul Chișinău cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință asupra bunului imobil și evacuarea din bunul imobil,

împotriva deciziei din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Vitalie Panciuc, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi, a fost casată hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la admiterea acțiunii,

constată:

La 23 ianuarie 2017 Vitalie Panciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Tudor Dabija cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de folosință asupra bunului imobil și evacuarea din bunul imobil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 26 februarie 2014 a încheiat cu pârâtul un contract, prin care ultimul i-a transmis în proprietate garajul nr. 104 cu suprafața de 42,2 m.p., care se află în CCG nr. 28, repartizat pentru construirea garajelor în baza deciziei Primăriei mun. Chișinău nr. 23/4-8 din 30 septembrie 1996, în schimbul sumei de 60000 de lei.

A menționat că, în același contract a fost stipulat faptul că, pârâtul va depune o cerere la CCG nr. 28 pentru a fi exclus din rândul membrilor cooperativei în legătură cu înstrăinarea acestui garaj, iar el urma să depună cerere pentru a fi inclus în rândul membrilor cooperativei ca noul proprietar al garajului.

A susținut că, la 26 februarie 2014 pârâtul a depus o cerere în adresa președintelui CCG nr. 28, prin care a solicitat excluderea sa din rândul membrilor cooperativei și includerea în locul său pe Vasile Panciuc.

A afirmat că, tot la 26 februarie 2014 el a depus o cerere în adresa președintelui CCG nr. 28, prin care a solicitat includerea sa în rândul membrilor cooperativei, iar la 27 februarie 2014 a achitat în casieria CCG nr. 28 „cotizația de intrare” în sumă de 500 de lei, ulterior achitând suma de 200 de lei, cu titlu de cotizație de membru pentru anul 2014, inclusiv pentru anul 2015.

A relevat că, el este membru al CCG nr. 28, fapt confirmat prin certificatul eliberat de către președintele CCG nr. 28 la 14 august 2014, în care a fost menționat că, „i se confirmă dreptul de folosință asupra garajului nr. 104”.

A notat că, necătând la cele invocate, din motive necunoscute, pârâtul îi creează obstacole în folosirea bunului menționat prin diferite acțiuni, inclusiv plasarea de lacăte la ușa garajului, depozitarea bunurilor în garaj, ridicarea de diferite obiecte din garaj, care aparțin reclamantului, fără acordul acestuia, etc.

A invocat că, la 07 octombrie 2014 pârâtul a depus o plângere, prin care a pretins că, el a spart lacătul la garajul sus-numit, iar Inspectoratul de poliție a întocmit în privința sa procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 02 681054 din 13 octombrie 2014 în baza art. 104 din Codul contravențional.

A mai invocat că, ulterior, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost anulate, în legătură cu faptul că, au fost prezentate acte, care atestă dreptul de proprietate asupra garajului nr. 104 din CCG nr. 28.

A declarat că, solicitările benevole de eliberare a garajului și înlăturarea obstacolelor în folosirea acestuia nu au dat rezultat.

A subliniat că, nu poate să se bucure de proprietatea sa, fiind stingherit de acțiunile și inacțiunile pârâtului.

A solicitat obligarea pârâtului de a înlătura obstacolele în folosirea de către el a garajului nr. 104, cu suprafața de 42,2 m.p., amplasat pe terenul cu nr. cadastral xxxx, care a fost înstrăinat prin contractul din 26 aprilie 2014 și evacuarea pârâtului și a terțelor persoane, precum și a bunurilor acestuia din garajul nr. 104, cu suprafața de 42,2 m. p.

Prin încheierea protocolară din 13 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost atras în proces CCG nr. 28 din mun. Chișinău în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 06 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Vitalie Panciuc, a fost obligat Tudor Dabija să înlătore obstacolele în exercitarea dreptului de folosință deținut de către Vitalie Panciuc asupra garajului nr. 104, cu suprafața de 42,2 m.p., amplasat pe terenul cu nr. cadastral xxxx, a fost evacuat Tudor Dabija și bunurile sale din garajul nr. 104, cu suprafața de 42,2 m. p., amplasat pe terenul cu nr.cadastral xxxx și a fost încasată de la Tudor Dabija în beneficiul lui Vitalie Panciuc taxa de stat în sumă de 140 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 27 septembrie 2017 Tudor Dabija a declarat apel nemotivat, iar la 16 februarie 2018 a declarat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și trimiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Tudor Dabija, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost remisă cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea din 11 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă acțiunea depusă de către Vitalie Panciuc ca neîntemeiată. Au fost încasate de la Vitalie Panciuc în beneficiul lui Tudor Dabija taxa de stat în sumă de 112,50 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2500 de lei.

La 17 iulie 2019 Vitalie Panciuc, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi, a declarat apel nemotivat, iar la 24 octombrie 2019 a declarat apel motivat, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 04 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Vitalie Panciuc, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea, au fost obligate Tudor Dabija și terțele persoane să înlăture obstacolele în folosirea de către Vitalie Panciuc a garajului nr. 104, cu suprafața de 42,2 m.p. (conform planului releveu efectuat de OCT Chișinău la 25 februarie 2010), care se află în Cooperativa de construcție a garajelor nr.28 amplasată pe terenul cu nr. cadastral xxxx, care a fost înstrăinat prin contractul din 26 aprilie 2014, au fost evacuate Vitalie Panciuc și terțele persoane, precum și bunurile acestora din garajul nr. 104, cu suprafața de 42,2 m.p. (conform planului releveu efectuat de OCT Chișinău la 25 februarie 2010), care se află în Cooperativa de construcție a garajelor nr. 28 amplasată pe terenul cu nr. cadastral xxxx, care a fost înstrăinat prin contractul din 26 aprilie 2014 și au fost încasate de la Tudor Dabija în beneficiul lui Vitalie Panciuc taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 150 de lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 112,50 de lei.

Prin decizia din 24 iunie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Tudor Dabija, a fost casată decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 22 aprilie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către Vitalie Panciuc, reprezentat de către avocatul Radu Rusanovschi, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea, au fost obligate Tudor Dabija și terțele persoane să înlăture obstacolele în folosirea de către Vitalie Panciuc a garajului nr. 104, cu suprafața de 42,2 m.p. (conform planului releveu efectuat de OCT Chișinău la 25 februarie 2010), care se află în Cooperativa de construcție a garajelor nr.28 amplasată pe terenul cu nr. cadastral xxxx, care a fost înstrăinat prin contractul din 26 aprilie 2014, au fost evacuate Vitalie Panciuc și terțele persoane, precum și bunurile acestora din garajul nr. 104, cu suprafața de 42,2 m.p. (conform planului releveu efectuat de OCT Chișinău la 25 februarie 2010), care se află în Cooperativa de construcție a garajelor nr. 28 amplasată pe terenul cu nr. cadastral xxxx, care a fost înstrăinat prin contractul din 26 aprilie 2014 și au fost încasate de la Tudor Dabija în beneficiul lui Vitalie Panciuc taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de

150 de lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 112,50 de lei.

Făcând trimitere la prevederile art. 315 alin. (1), 374 alin. (1) și 376 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019), instanța de apel a reținut că, apelantul deține dreptul de posesie și folosință asupra garajului boxă nr. 104, de pe teritoriul CCG nr. 28 amplasată în xxxx, drept dobândit ca urmare a încheierii actului juridic și înregistrării în calitate de membru al CCG nr. 28 în calitate de deținător al garajului litigios, astfel încât acesta este în drept să solicite înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil menționat prin evacuarea bunurilor ce aparțin intimatului și terților, deoarece intimatul, transmitând apelantului drepturile deținute asupra garajului înstrăinat, îi creează impedimente în folosirea bunului acestuia.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că, concluzia primei instanțe privind netemeinicia acțiunii înaintate de către Vitalie Panciuc este eronată, deoarece din materialele cauzei se constată cert și fără echivoc că, apelantul deține dreptul de posesie și folosință asupra garajului boxă nr. 104, de pe teritoriul CCG nr.28 amplasată în xxxx.

Corespunzător, ținând cont de faptul că, intimatul, nefiind proprietar al garajului, creează impedimente apelantului în folosirea de mai departe a bunului său, prin neridicarea bunurilor ce îi aparțin, instanța de apel a considerat că, cerințele apelantului cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea garajului boxă nr.104, de pe teritoriul CCG nr. 28 amplasată în xxxx sunt întemeiate.

În acest sens, instanța de apel a relevat că, afirmațiile primei instanțe precum că, apelantul nu a dovedit dreptul de proprietate asupra garajului boxă nr. 104 sunt în contradicție cu circumstanțele de fapt, deoarece la materialele cauzei este anexat contractul de vânzare-cumpărare din 26 februarie 2014 a acestui garaj, care până în prezent este valabil, nefiind declarat nul sau rezolvit, iar faptul că drepturile asupra garajului nu sunt înregistrate în Registrul bunurilor imobile este irelevant și nu poate constitui un impediment în realizarea drepturilor apelantului, deoarece garajul este parte a unei cooperative și nu a fost supus privatizării. Mai mult decât atât, deși art.321 alin. (2) din Codul civil prevede că, dreptul de proprietate asupra imobilelor apare din momentul înregistrării acestora în Registrul bunurilor imobile, neînregistrarea drepturilor respective în Registru nu poate constitui temei de limitare în exercitarea drepturilor apelantului, dobândite în ordinea prevăzută în art. 320 din Codul civil în contextul în care acesta a prezentat instanței suficiente probe, ce dovedesc dobândirea drepturilor în baza unei convenții valabile, iar art. 497 alin.(1) din Codul civil oferă posibilitatea combaterii datelor din Registrul bunurilor imobile prin prezentarea probelor, fapt realizat de apelant în speță.

Referitor la argumentele intimatului precum că, semnătura pe contractul de vânzare-cumpărare nu-i aparține, instanța de apel a reținut că, intimatul nu a întreprins nici una din măsurile prevăzute de legislație în vigoare, inclusiv de art.148 CPC, pentru a combate prezumția bunei-credințe a apelantului, instituită de art. 9 alin. (1) din Codul civil, în vederea efectuării unei expertize grafologice sau contestării contractului în modul stabilit de lege, astfel încât prezumția nominalizată subzistă până în prezent, astfel încât se constată prezumția legalității și veridicității actului juridic vizat.

La 06 iulie 2021 Tudor Dabija a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu încălcări grave de procedură.

A menționat că, instanța de apel a examinat apelul, fără ca să fie achitată taxa de stat din suma de 2612,50 de lei, adică Vitalie Panciuc trebuia să achite la depunerea apelului taxa de stat în sumă de 1959 de lei, dar nu 112 lei.

A susținut că, instanța de apel a început examinarea apelului cu participarea părților pe dosar, a solicitat și a audiat în ședința de judecată intervenientul accesoriu CCG nr. 28 și a amânat ședința de judecată pe o altă dată, adică pe 22 aprilie 2021, ora 11:00.

A afirmat că, la 22 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice, a depus o cerere de amânare a ședinței de judecată a instanței de apel, deoarece era în imposibilitate de a se prezenta în ședința de judecată și a solicitat amânarea acesteia după 30 mai 2021. Mai mult ca atât, el a insistat să participe în ședința de judecată.

A relevat că, instanța de apel, însă, la 22 aprilie 2021 a examinat cauza și a pronunțat dispozitivul deciziei.

A notat că, argumentele instanței de apel precum că, în timpul pandemiei este în drept să examineze cauza în lipsa părților, este o aberație a instanței.

A invocat că, instanța de apel a ignorat și indicațiile Curții Supreme de Justiție din decizia 24 iunie 2020, în care a fost menționat că, instanța de apel urmează să studieze probele pe cauza dată în ședința de judecată și să le dea o apreciere cuvenită. Or, indicațiile Curții Supreme de Justiție sunt obligatorii pentru toate instanțele de judecată.

A mai invocat că, motivarea deciziei instanței de apel contravine circumstanțelor cauzei. Or, în ședința de judecată a primei instanțe a fost demonstrat faptul că, contractul de vânzare-cumpărare din 26 februarie 2014 a fost falsificat și nu corespunde adevărului.

Prin notificarea din 19 iulie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și a intervenientului accesoriu copia recursului, înștiințându-i despre necesitatea depunerii referinței (f. d. 70, vol. II), însă ultimii nu și-au valorificat acest drept și nu au depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 01 iulie 2021 (f. d. 47, vol. II).

Astfel, recursul declarat la 06 iulie 2021 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tudor Dabija nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se

încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Tudor Dabija, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Tudor Dabija ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Tudor Dabija se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic